

Ey İstanbul

– Öz · 27 Kasım 2018

* EY İSTANBUL *

Neydim ben, derdin, mihnetin hazziyle yaşayan
Boşuna gezmişim, unkapanı Galata köprüsünü
Yüreğimde hissettiğim sevdan miydi kapılarımı zorlayan
Çocukluğum işte; beynimde dimdik duran
Tuhaf şey hatırlatıyor bana,
Küçücük ayaklarım, küçücük avuçlarım
Kimseye anlatamadığım sendin İstanbul,
Ruhumun kafesinde sakladığım o mavi rüyalarım.

Ölü bir gezegenim, duymuyorum vapur seslerini
Birazdan taş plaklarda bir şarkı çalacaklar
Kederli ve yorgun bir duruşla, dinliyorum Müzeyyen
Senar'ı
Seni seyrediyorum yedi tepeli İstanbul'um
Martılar geçiyor üstümden saçlarımı okşar gibi.

Çekil git, dolaştığım yollarda gezinme...Beyhan
Ömrümün her günü bir başka mevsim bir başka seveda
Hayalimde Çamlıca Kuzguncuk,
Gönlümde saçlarını taramış Sultan tepeli periler
Bütün İstanbul anıları bende yaşıyor
Nasıl yaşayacağım ey İstanbul senden uzakta?...
Bu acıları yaşayan benim, biri de sensin Üsküdar'lı
Beyhan

Nuri Dağdelen

27.11.2018